habet perpetuā: & ita differt à palude. Virg. 4. Georg. 96.

Cocyti, tardaq; palus inamabilis unda. Cæſar 2. bell. Gal. 289, Quò propter paludes exercitui aditus non eſſet.

Alta palus. Virg. 4. Georg. 10.
Atra. Virg. 7. Aeneid. 161.
Caua. Catull. ad Coloniam, 17. 1.
Exhauſta. Virg. 3. Georg. 87.
Fœda. Senec. Herc. fur. 9. 14.
Horrenda. Claud. 1. de rap. Proſer. 23.
Inamabilis. Virg. 6. Aeneid. 88.
Innabilis. Virg. 4. Georg. 96.
Liquida. Ouid. 1. Metam. 66.
Nebuloſa. Silius lib. 8. 76.
Nigra. Tibull. lib. 3. eleg. 3. 8.
Perpetua. Vide Perpetuus.
Pigra. Claud. 7. Paneg. 70.
Placida. Virg. 8. Aeneid. 18.
Pontina palus. Quintil. lib. 3. cap. 8. 12.
Putidæ paludis uorago. Catul. ad Coloniam, epigr. 17. 2.
Sordidæ paludes. Stat. 4. Sylu. 3. 2.
Stantes paludes. Horat. 3. Carm. ode 27. 2.
Vaſtæ paludes. Lucret. lib. 5. 41.
Vdæ paludes intumuêre æſtu. Ouid. 1. Metam. 85.
Palus obducit paſcua limoſo iunco. Virg. eclog. 1. 10.
Siccare paludes. Cic. 5. Philip. 168.

¶ Paludoſus, pen. prod. Adiect. (ἑλώδης) ut,
Humus paludoſa. Ouid. 15. Metam. 54.
Nilus paludoſus. Stat. 3. Sylu. 2. 22.

¶ Paluſter, hæc paluſtris, & hoc paluſtre (ἕλειος) Quod eſt ex palude. Colum. lib. 1. cap. 5, Deterrima aqua paluſtris quæ pigro lapſu repit, peſtilens quæ in palude ſemper conſiſtit.

Calami paluſtres. Ouid. 1. Metam. 142.
Iunci paluſtres. Ouid. 8. Metam. 68.
Locus paluſtris, Plenus palude. Cæſar 7. bel. Gall. 74.
Paſcua paluſtria. Colum. lib. 6. cap. 27. 2.
Vadum paluſtre. Claud. 2. de raptu Proſerp. 12.
Vlua paluſtris. Virgil. 3. Georg. 35.
Vndis paluſtribus fœta loca. Ouid. 14. Metam. 21.

¶ Paludifer, pen. corr. adiect. (ὑδροφόρος) ut, Aquæ paludiferæ. Author Philomelæ, 9.

Palus] pali (πάσσαλος, σκόλοψ, σφηκίσκος) priore producta, dicitur lignum acutum quod ſolet in terram defigi, ferè in claudendis hortis, aut fulciendis uineis, & ſimilibus. Tibull. lib. 1. eleg. 7. 7.

Hic docuit teneram palis adiungere uitem. Plin. lib. 14. cap. 3. 4, Nec orthampelos indiget arbore aut palis, ipſa ſe ſuſtinens. Colum. lib. 4. cap. 33. 4.

Actus palus. Vide Ago.
Ruber palus. Horat. 1. Serm. Satyr. 8. 1.
Alligare aliquem ad palum. Cic. 7. Verr. 9.
Palus palo proximus. Plaut. Menæch. 9. 47,

Perij miſera, quam tunc nunc mihi nauem narras?
MEN. ligneam,
Sæpe tritam, ſæpe fixam, ſæpe excuſſam malleo.
Quaſi ſupellex pellionis, palus palo proximus eſt. Prouerbialiter dictum de re uehementer abuſa, ut ſingula coniungantur.

Palus, fit per contractionem à paxillus. Teſtis Cic. in Orat. Vide Axilla.

¶ Paxillus, Diminutiuum à palo. Varr. Bimargo, ut nouum cribrum nouo paxillo pendeat. Nonius. Vide infrà ſuo loco.

¶ Palaria, palarium uel palariorum, n. g. Charyſius libro 1, Neutra ſemper pluralia, hæc arma, hæc palaria, quum milites ad palos exercentur.

¶ Palaris, & hoc palare, penult. product. ut, Sylua palaris, in qua cæduntur pali & pedamenta. Vlp. D. de uſufr. l. ſi fundi. Si fundi uſusfructus fuerit legatus: & ſit ager, unde in fundum, cuius uſusfructus legatus eſt, ſolebat paterfamil. âs uel palo uti, uel ſalice, uel arundine: puto fructuarium hactenus uti poſſe ne ex eo uendat: niſi fortè ſalicti eius, uel ſyluæ palaris, uel arundineti uſusfructus ſit legatus. Tunc enim & uendere poteſt.

¶ Palatio, onis, Verbale. Vulgò Pilotium uocant. Vitruuius lib. 2. cap. 9, In paluſtribus locis infra fundamenta ædificiorum palationibus crebrè fixa alnus permanet immortalis, & ad æternitatem.

¶ Palo, palas (πατταλεύω) palare, Palis fulcire & munire. Colum. lib. 11. cap. 2. 73, Vt uitis paletur, & capite tenus alligetur. Ibidem, 12, Reliquæ partes uinearum propter brumam uel frigora omiſſæ, nunc palandæ & alligandæ ſunt.

¶ Palor, palaris (περιφέρομαι) palari, Deponens, Paſſim uagari: ſicuti faciunt qui lento gradu, diſperſiq; labruſcas quærunt. Liu. 1. ab Vrbe, lib. 5. 197, Iam obſidionis tædio uicti abſcedunt, uagiq; per agros palantur, cibis uinoq; raptim hauſto repleti. Hoc uerbum quidam à Palàm deduci exiſtimant. Alij à palis caſtrorum, hoc eſt, ſudibus, modò huc, modò illuc translatis.

¶ Palans, Participium (περιφερόμενος) Stat. 11. Thebaid. 5,

Aut uaga palantes campo fuga uoluit Achiuos.

Agmina palantia. Silius lib. 15. 95.
Comites palantes & diſperſi. Lucret. lib. 4. 116.
Stellæ palantes polo. Virg. 9. Aeneid. 5.
Sidera paſſim palantia. Lucret. lib. 2. 206.
Fœmina palantes agit. Virg. 11. Aeneid. 127.
Vitæ palantis uiam quærere. Lucret. lib. 2. 2.

¶ Palatus, pen. prod. Participium (διασπαρμένος) Diſperſus. Liu. 3. bel. Pun. 185, Alius exercitus primò per agros ſyluasq; fuga palatus: dein, &c. Idem 3. ab Vrbe, 20, In quos palatos prædam agentes Poſthumius, &c.

¶ Palatus, Participium, à Palor palaris. Vide Palus, priore producta.

Paxillus, Vide ordinem alphabeticum.

Pambaſilia] pen. prod. (παμβασιλεία) Dicitur quaſi regnum numeris omnibus dominationis conſummatum. Cuiuſmodi ſunt reges noſtri, omnia arbitrio ſuo ſtatuentes, qui omnia in poteſtate habent. Eſt igitur Pambaſilia, ut inquit Ariſtoteles, genus illud regni, quum unus omnibus poteſtatē habet communium & publicarum rerum.

Pamboetia] ſacra, quæ concurrrente tota Boetia in Palladis Ioniæ templo celebrabantur. Alexand. Alexandrinus lib. 5. cap. 7, In Palladis Ioniæ templo Pamboetia ſacra concurrente Boetia tota, & concilia populorū magno cōcurſu ad omnes hoſtium motus frequentia fiunt.

Pamenothus] ab Aegyptijs Aprilis menſis appellatus, ſicut et Chronius & Anteſterion. Alexand. Alexandrinus lib. lib. 3. cap. 24. Genial. dierum.

Pamiſus] πάμισος, Arcadiæ fluuius in Stimphalo monte naſcens, & præter Troezenen in Meſſeniacum ſinum influens: dictus Panuſus, quaſi totus odioſus, ob damna quæ agris infert. Ptolemæus Paniſum uocat. Eſt & alter eiuſdem nominis fluminis in Thracia, ex Hæmo profluens: teſte Plinio lib. 4 cap. 11. Item, tertius in Theſſalia: cuius meminit idem Plin. lib. 4. cap. 8.